

Kísérőtanári beszámoló

Hosszú utunkat április 24-én kezdtük meg, a célállomás Görögország, azon belül is Platamonas városa volt. Az utazás mindenki számára nagy próbatétel volt, a diákok sokszor nyugösek voltak, több megállást kellett beiktatni, mint terveztük. Végül azonban a sok határátlépést követően, éjjel megérkeztünk a Kronos hotelbe. Az út során mindenkinek fejlődött az alkalmazkodó képessége, hiszen figyelembe kellett venni minden igény teljesülését.

A következő nap pihenéssel telt, így alkalmunk nyílt a környék felfedezésére. Ezt a diákok szabadon teheték, nem volt megkötve a kezük. Önállóan jöttek-mentek a városban, próbára tették angol tudásukat, és örömmel számoltak be idegen nyelvi sikereikről. Szintén ez a nap volt az, amikor megismerkedhettünk kinti koordinátorainkkal Eröss Ádámmal és Kanyó Virággal. Tájékoztattak mindenkit a játékszabályokról, kötelességekről és az esetleges szabályszegés következményeiről. Úgy gondolom, hogy ez igen hatásosnak bizonyult, ugyanis elmondhatom, hogy a diákokkal semmi problémánk nem volt, retorziókat nem kellett alkalmaznunk egy esetben sem.

Április 26-án délelőtt Panteleimon óvárosát látogattuk meg egy nagyon jó hangulatú kirándulás során. A városka egyik kézműves üzletében betekintést nyerhettünk a szappankészítés fortélyaiba, amit a tulajdonos angol nyelven mondott el, így itt is szüksége volt a diákoknak angol tudásukra. Tanítottak nekünk egy pár görög kifejezést is, amit a későbbiekben minden csoporttag előszeretettel használt vásárlásaik során. A gyerekek is hamar rájöttek, hogy ha görögül mondják a köszönöm, jó napot, viszontlátásra kifejezéseket, akkor még szélesebb mosollyal fogadják őket az eladók.

Délután kezdődtek a szakmai gyakorlatok a fodrászoknak és a gépészeknek. Én a fodrász tanulókkal tartottam és elmondhatom, hogy jól telt a gyakorlatuk. A kezdeti bizonytalanságot hamar átvette az akarás, hogy márpedig mindenféleképpen meg akarja magát értetni a görög oktatóval. Szerencsére sikerült mindent megoldania a lányoknak, tanultak új fogásokat is.

Április 27-én délelőtt egy laza túrát tettünk a közeli várba. Az állóképességre igencsak szükség volt, ugyanis egy elég meredek kaptatón kellett felsétálni a várhoz. A kilátás viszont olyan lenyűgöző volt a romok tetejéről, hogy mindenki fáradtsága egyből elszállt. Miután kigyönyörködtük magunkat, én a vállalkozó szelleműekkel gyalog indultam vissza a szállásra, a többiek busszal mentek.

Ennek a napnak a délutánja megint szakmai gyakorlatokkal telt. Ezúttal én a gépészekkel az autószerelő műhelyt látogattam meg. Két fronton zajlott az oktatás, az egyik csapat egy Opel motort szedett szét, miközben az oktató kérdezgette, hogy melyik alkatrésznek mi a neve. Az nagyon tetszett, hogy nem egyből elmondta a kifejezéseket, hanem hagyta, hogy a diákok válszoljanak, ha tudnak. Természetesen itt is angolul zajlott a kommunikáció, egymást segítették tanulóink a fordítás és a szerelés terén is. Jól sikerült együtt dolgozniuk oktatói irányítással. A másik csapat eközben a műhely előtt egy traktort alakított át. Fém alkatrészeket kellett hegeszteni szintén oktatói felügyelettel. Egyik tanulókn megtanította a társát erre a folyamatra, ami sikerrel járt és nagyon örült, hogy most már csinálhatta ő maga is.

Estefelé egy új kihívás elé állított minket az élet, ugyanis 2 tanulókn tengeri sünbe lépett, egyet pedig medúza csípött meg a tengerben. Koordinátorainkat azonnal értesítettük, akik készségesen és haladéktalanul intézkedtek. Egy motoros orvos sietett a segítségünkre és ellátta a sérülteket.

Április 28-án egész nap szakmai gyakorlatok voltak, kinek délelőtt, kinek délután. Ezen a napon alkalmunk nyílt elmenni Nei Pori piacára, ahol diákjaink szabadon alkudozhattak, beszélgethettek, vásárolgathattak helyi emberek között. A piacozás végeztével egy csapat gyalogosan sétált vissza a tengerparton a

hotelbe, közben pedig nekünk is alkalmunk nyílt egy- két diákkal beszélgetni, jobban megismerni őket. Elmondták, hogy még soha nem jártak külföldön és nagyon örülnek ennek a lehetőségnek.

Április 29-én ejtettük meg az első nagy, egész napos kirándulásunkat a Meteorákhoz. Hihetetlen, szépség, hatalmas magasságok és mélységek jellemezték ezt a napot. A diákok lélegzete is elállt. Angol nyelvű idegenvezetést kaptunk a kolostorban, ahol ezáltal megint sikerül egy kicsit mélyebb betekintést nyernünk a görögök mindennapjaiba, vallási életébe. Például azt a szokást, hogy a kolostorba a lányok csak úgy léphetnek be, ha tekernek a derekukra egy kendőt, mindenki tiszteletben tartotta, nem volt miatta nyűglődés. Elfogadták és eleget tettek neki.

Április 30. és május 1. pihenőnapok voltak. Ezekben a programokban lubickoltak a diákok. Újabb és újabb kihívások előtt álltak: alkudozás, vásárlás, fürdőzés, jövés-menés. Nagyon élvezték ezeket a helyzeteket.

Május 1-jén az Erasmus program vezetői jöttek el a hotelünkbe és velük beszélgettünk mi, kísérőtanárok. Arra voltak kíváncsiak, hogy hogyan alakultak addig a dolgaink, elégedettek vagyunk-e mindennel. Egy fél óras beszélgetés után mindenki ment a dolgára.

Május 2-án kapott a csapat egy meglepetés kirándulást. Koordinátoraink elmondása alapján annyira szabálykövetők és rendesek voltak a diákjaink, hogy szerveztek nekik- nekünk egy hajókirándulást. Kettő óra buszozás után hajóra szálltunk és meg sem álltunk Skiathos szigetéig, ami a Mamma Mia című musical- film egyik forgatási helyszíne volt. Nem véletlen választották annak! Az ott található városka egy gyöngyszem volt valóban. Szűk sikátoraikban kirakodók, fagyisok, gyros lelőhelyek. Igazán hangulatos volt. Ebéd után ismét felszálltunk a hajó fedélzetére és mentünk a kikötő felé. A hajón dolgozó személyzet igazán barátságos volt, több diákunk tanulgatta a görögöt a személyzettől és viszont tanította a személyzetet magyarul. Közben táncoltattak mindenkit, igazi bulihajó volt.

Ennyi pihenés után május 3- án újra a gyakorlati helyeké volt a főszerep. Én ismét a gépészekkel tartottam, ezúttal a Spacesonic nevű üzembe látogattunk el. Mindenféle gépek voltak ott, a diákok mondták is a neveiket, mert dolgoztak már olyanokkal ők is. Ezen a napon volt egyik kollégánk, Bori Jenő születésnapja. Estére szerveztünk neki egy meglepetés köszöntést gitárral, énekkel és tortával, amit koordinátoraink intéztek.

Május 4- én Thessalonikibe látogattunk el, ahol egy igen hosszú városnézés volt, de ezt mindenki önállóan tette meg. A diákoknak itt aztán elő kellett venni a tájékozódási képességüket! 4-5 óra hosszúságú szabad program volt, szerencsére mindenki visszatalált a kiinduló helyre, szóval ebben is remekeltek. Vacsora után szerveztek nekünk egy görög estét az egyik szomszédos hotelben, ahol táncos oldalukról mutatkoztak be a görögök. Diákjaink a kezdeti megilletődöttség után örömmel ropták magyarokkal és görögökkel közösen a szirtakit.

Május 5- én kellemetlen hírre ébredtünk. Egyik diákunk elhagyta a pénztárcáját, benne a hazautazáshoz szükséges iratokkal. Gyors ijedtég, aztán hideg fej, meg kell oldani ezt a problémát. Konzulátusi engedély, van-e 18 éves, mert akkor hazarepülhet egyedül, de konzulátus nincs a hétvégén, jajj! Mire megterveztük, hogy ha kell, ki repül vele haza, szerencsére előkerült a tárca! Újabb probléma oldódott meg.

Délután megtettük utolsó kirándulásunkat, Zeusz kádja volt a cél. Ismét lélegzetelállító mélységek és magasságok, rengeteg víz, hatalmas víztömeg zubogásának hangja. Csodálatos volt!

A hazautazás előtti nap ismét pihenőnap volt. Már csak pakolásztunk, pihengettünk. Este a koordinátoraink, Virág és Ádám egy búcsúra invitált minket a szálloda medencéjéhez. Megköszöntek nekünk mindent, elbúcsúztak tőlünk és nagyon megdicsérték diákjainkat a 2 hét alatt tanúsított

magatartásukért. Azt mondták, hogy ilyen fegyelmezett, botránymentes és tisztelettudó csapattal még nem dolgoztak. Meg kell mondjam, ez az én szívemet is megmelengette, mert valóban így volt!

Május 7-én ottani idő szerint hajnali 4-kor indultunk haza Magyarországra. Hallgattunk a buszsofőrök tanácsára, és nem feltétlen küldtük el aludni a diákokat, hogy a hazafelé vezető úton minél többet aludhassanak. Szerencsére bevált a terv, így nem kellett olyan sokszor megállnunk, mint kifelé. A diákok szinte végig aludták az utat, kevesebb volt a nyűglődés, csak akkor álltunk meg, amikor a sofőröknek a kötelező csere volt vezetésben.

Ha röviden kellene összegeznek ezt a két hetet, annyit írnék, hogy minden tökéletes volt úgy, ahogy volt. Kicsit bővebben kifejtve azonban elmondható, hogy diákjaink minden téren sokat fejlődtek úgy szakmailag, mint személyesen. A kulcskompetenciákat figyelembe véve szinte nincs olyan, amire ne lett volna szükségük és ne fejlődtek volna benne. Az idegennyelvi kompetenciát az elejétől a végéig alkalmazták, a matematikai kompetenciára a vásárlásoknál volt szükségük, amikor kíváncsiak voltak, hogy 16 euro az hány forint is. Az időmenedzsmentet szintén minden nap használták, hiszen meg volt adva, hogy mikor hol kell lenni, hol mennyi időt tölthetünk, mikor hová indulunk. Ezt folyamatosan tartaniuk kellett. A digitális kompetenciára az OLS elkészítésénél volt szükség. (Szabadjon itt zárójelben megjegyezni annyit, hogy az az oldal botrány!!!) A szociális kompetenciájuk is fejlődött, ugyanis alkalmazkodniuk kellett a görögök eltérő életviteléhez, értem itt ezalatt a szieszta idejét, illetve, hogy emiatt máskor nyitnak és zárnak a boltok. Szieszta alkalmával ők is pihentek vagy legalábbis csendben voltak, hogy ne zavarják a közösséget. A kezdeményezőkézségük is számos alkalommal megmutatkozott, például amikor a hajó személyzetét szórakoztatták ők is vagy ott zenét kértek a DJ-től. Ezeket mind- mind ők találták ki és vitték véghez. Végül, de nem utolsó sorban a kulturális tudatosság is jelen volt minden alkalommal, amikor kirándultunk. A Meteoráknál a hitéletről tanultak bővebben, a görög esten a zenében leltek örömet és még sorolhatnám, mi mindent tanultak erről, a magyartól nagyon eltérő kultúráról ebben a két hétben.

Szeretném megemlíteni Kanyó Virág és Eröss Ádám lelkes és lendületes szervező munkáját. Az ő segítő közreműködésükkel lett mindenkinek gyakorlati helye, folyamatosan intéztek mindent. Nagy segítség voltak számunkra, bármi kérdés vagy kérés volt, azonnal igyekeztek megválaszolni vagy megoldani számunkra. Ehhez a csodás 2 héthez ők is nagy mértékben hozzájárultak. Köszönet érte!

Zárásként visszakanyarodnék beszámolóim elejére, ahol említettem, hogy a diákokkal semmi probléma nem volt. Erről mondanék még annyit, hogy ez annak is köszönhető, hogy kollégáimmal sokat beszélgettünk, hogy mit hogyan csináljunk, mit követeljük meg tőlük és ebben nagyon következetesek voltunk. Tényleg jól viselkedtek és nem voltak fegyelmezési problémáink. Mi is jobban megismertük az ő történeteiket és ők is betekintheztek egy kicsit saját családjaik életébe.

Örülök, hogy részese lehettem ennek a számomra fantasztikus élménynek!

Készítette: Dudás- Gergely Kinga

CSZC Bem József Műszaki Technikum és Szakképző Iskola

Cegléd, 2023. 05. 20.